

Olasz Sándor

1949-ben született Hódmezővásárhelyen, 1973-ban a szegedi József Attila Tudományegyetemen szerzett magyar–francia szakos diplomát. 1986-tól a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán, majd 1988-tól a József Attila Tudományegyetemen tanított. 2007-től tanszékvezetőként irányította a Szegedi Tudományegyetem Modern Magyar Irodalom Tanszékét.

Élete 1973-tól a Tiszatáj folyóirathoz kapcsolódott, előbb munkatársként, majd főmunkatársként. 1986-ban őt is elérte a pártállam retorziója, amikor Nagy Gáspár *A fiú naplójából* című vers leközlése ürügyén az egész szerkesztőséget menesztették. Az 1989-es rehabilitációt követően főszerkesztő-helyettesként, majd 1996-tól főszerkesztőként dolgozott a folyóiratnál.

Munkásságát többek között Pro Literatura-díjjal, Németh László- és József Attila-díjjal, a Szegedért Alapítvány díjával ismerték el, 2010-ben megkapta szülővárosa Pro Urbe díját, valamint a Csongrád Megye Közművelődéséért díjat. Több önálló kötetben foglalkozott a 20. századi magyar irodalommal, tanulmányai, recenziói folyamatosan jelentek meg a legrangosabb magyar folyóiratokban.

Másfél évig küzdött a kórral, mely végül legyőzte. Élete utolsó hónapjaiban is írt, alkotott. Aki személyes kapcsolatba került Olasz Sándorral, benne egy csendes, udvarias, ám kitaró, munkabírásában páratlan embert ismerhetett meg.

Szeretettel, megbecsüléssel emlékezünk rá.

A Tiszatáj Alapítvány Kuratóriuma, a Tiszatáj szerkesztősége